

«Зажурились галичанки через тую зміну...»

Купчинський Роман Григорович

* * *

Зажурились галичанки через тую зміну,
Що відходять усусуси та й на Україну.

Хто ж нас поцілує в уста малинові
Карі оченята, чорненькії брові,
Хто ж нас поцілує в уста малинові
Карі оченята, чорні брови.

Не журіться, галичанки, та вже є військові,
Вони краще обіймають, як стрільці січові.

Ті вас поцілуть в уста малинові
Карі оченята, чорненькії брові,
Ті вас поцілуть в уста малинові
Карі оченята, чорні брови.

Ой не будуть більш військові з нами приставати.
І не будуть нас військові за станові мати.

І не поцілюють в уста малинові
Карі оченята, чорненькії брові,
І не поцілюють в уста малинові
Карі оченята, чорні брови.

А як ви вже з України вернетесь знову,
І як вперше знов підете з нами на розмову,

Тоді вже цілуйте в уста малинові,
Карі оченята, чорненькії брові,
Тоді вже цілуйте в уста малинові,
Карі оченята, чорні брови.

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/kupchynskyi_roman_hryhorovych/zazhurylys_halychanky_cherez_tuiu_zminu